

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 21 Δεκεμβρίου 2020
(OR. en)

14293/20

**Διοργανικός φάκελος:
2020/0331 (CNS)**

**FISC 236
ECOFIN 1193**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2020) 749 final
Θέμα:	Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή για τον προσδιορισμό της έννοιας των όρων που χρησιμοποιούνται σε ορισμένες διατάξεις της εν λόγω οδηγίας

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2020) 749 final.

σνημμ.: COM(2020) 749 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 18.12.2020
COM(2020) 749 final

2020/0331 (CNS)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή για τον προσδιορισμό της έννοιας των όρων που χρησιμοποιούνται σε ορισμένες διατάξεις της εν λόγω οδηγίας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η Επιτροπή δεν διαθέτει επί του παρόντος εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά την οδηγία ΦΠΑ¹. Το μόνο υφιστάμενο εργαλείο για την Επιτροπή σχετικά με την προώθηση της ομοιόμορφης εφαρμογής του καθεστώτος της ΕΕ για τον ΦΠΑ είναι μια *συμβουλευτική επιτροπή*, η οποία συστάθηκε βάσει του άρθρου 398 της οδηγίας ΦΠΑ, η «επιτροπή ΦΠΑ».

Η επιτροπή ΦΠΑ απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της Επιτροπής και εξετάζει ζητήματα σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων ΦΠΑ της ΕΕ που εγείρει η Επιτροπή ή κράτος μέλος. Επειδή πρόκειται για συμβουλευτική επιτροπή, η επιτροπή ΦΠΑ μπορεί επί του παρόντος να συμφωνεί μόνο μη δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας ΦΠΑ, ενώ δεσμευτικά εκτελεστικά μέτρα μπορούν να εγκρίνονται μόνο από το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής (άρθρο 397 της οδηγίας ΦΠΑ).

Η εμπειρία δείχνει ότι οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές δεν διασφαλίζουν πάντοτε την ομοιόμορφη εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ για τον ΦΠΑ. Για παράδειγμα, η επιτροπή ΦΠΑ δεν μπόρεσε πρόσφατα να καταλήξει σε ομόφωνες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με ορισμένα ζητήματα που σχετίζονται με την πρακτική εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας (ΕΕ) 2018/1910 του Συμβουλίου (οδηγία για τις «προσωρινές λύσεις»)². Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη ακολουθούν διαφορετικές προσεγγίσεις σε θέματα όπως:

- εάν μια αποθήκη αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση υποκείμενου στον φόρο ή άλλως (όταν η αποθήκη στην οποία μεταφέρονται τα εμπορεύματα στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος ανήκει ή ανοικιάζεται από τον υποκείμενο στον φόρο ο οποίος μεταφέρει τα αγαθά),
- ποιες θεωρούνται «μικρές απώλειες» ή η αντιμετώπιση που πρέπει να επιφυλάσσεται σε τέτοιου είδους μικρές απώλειες για τους σκοπούς των ρυθμίσεων για τα αποθέματα στη διάθεση συγκεκριμένου αποκτώντος,
- η έννοια των όρων «προμηθευτής... ο οποίος αποστέλλει ή μεταφέρει τα αγαθά είτε ο ίδιος είτε μέσω τρίτου μέρους που ενεργεί για λογαριασμό του» (άρθρο 36α παράγραφος 3 της οδηγίας ΦΠΑ).

Η Επιτροπή ΦΠΑ δεν μπόρεσε επίσης πρόσφατα να καταλήξει σε ομόφωνη κατευθυντήρια γραμμή:

- σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού της θέσης μιας υπηρεσίας η οποία συνίσταται σε συμβάν που λαμβάνει χώρα σε πολλά κράτη μέλη για τους σκοπούς του ΦΠΑ,

¹ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006).

² Οδηγία (ΕΕ) 2018/1910 του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την εναρμόνιση και απλούστευση ορισμένων κανόνων στο σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας για τη φορολόγηση των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών (ΕΕ L 311 της 7.12.2018, σ. 3-7).

- σχετικά με το κατά πόσον η παράδοση αγαθών ή υπηρεσιών μεταξύ κεντρικού γραφείου εταιρείας εγκατεστημένης σε κράτος μέλος και ομάδας ΦΠΑ σε άλλο κράτος μέλος που περιλαμβάνει υποκατάστημα της ίδιας εταιρείας συνιστά φορολογητέα πράξη για τους σκοπούς του ΦΠΑ.

Αυτές οι αποκλίσεις ενδέχεται να οδηγήσουν σε περιπτώσεις διπλής φορολογίας και συνεπάγονται νομική αβεβαιότητα και πρόσθετο κόστος για τις επιχειρήσεις, κατάσταση η οποία συνήθως τερματίζεται μόνο με απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) μετά από σημαντικό χρονικό διάστημα, οδηγώντας μερικές φορές σε ερμηνεία που δεν ήταν αποδεκτή στο παρελθόν από την πλειονότητα των κρατών μελών (όπως για παράδειγμα σχετικά με την εφαρμογή των «κανόνων επιμερισμού του κόστους»)³. Θα μπορούσε ακόμη και να συμβεί η απόφαση του ΔΕΕ να μην επιλύει όλες τις αβεβαιότητες, δεδομένου ότι αφορά συγκεκριμένη πραγματική κατάσταση. Αυτό συνέβη όσον αφορά την αντιμετώπιση του ΦΠΑ για προμήθειες μεταξύ κεντρικού γραφείου και υποκαταστήματός του (σε συνδυασμό με ομάδες ΦΠΑ): αν και η απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση *Skandia America*⁴ επέλυσε ορισμένα προβλήματα, παραμένουν αμφιβολίες σχετικά με την αντιμετώπιση του ΦΠΑ σε καταστάσεις που δεν αντιστοιχούν επακριβώς στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης η οποία υποβλήθηκε στο ΔΕΕ.

Υπό το πρίσμα των παραπάνω, και όπως ανακοινώθηκε στην ανακοίνωση σχετικά με το σχέδιο δράσης για δίκαιη και απλή φορολόγηση που στηρίζει τη στρατηγική ανάκαμψης⁵, προτείνεται αλλαγή στην οδηγία ΦΠΑ με σκοπό τη σύσταση επιτροπής που θα επιβλέπει την έγκριση εκτελεστικών πράξεων από την Επιτροπή σε ορισμένους τομείς του ΦΠΑ. Τρεις πτυχές πρέπει να υπογραμμιστούν ως προς το θέμα αυτό:

-Πρώτον, οι διαδικασίες επιτροπολογίας εφαρμόζονται μόνο σε συνδυασμό με περιορισμένο σύνολο κανόνων εφαρμογής των διατάξεων της οδηγίας ΦΠΑ, για τους οποίους απαιτείται κοινή ερμηνεία. Οποιαδήποτε αλλαγή στην οδηγία ΦΠΑ απαιτεί, όπως συμβαίνει σήμερα, ομόφωνη συμφωνία στο Συμβούλιο.

-Δεύτερον, είναι προς το συμφέρον τόσο των φορολογικών διοικήσεων όσο και των επιχειρήσεων να διευκολυνθεί η υιοθέτηση κοινών ερμηνειών των διατάξεων της οδηγίας ΦΠΑ, καθώς οι αποκλίσεις στον τομέα αυτό ενδέχεται να οδηγούν σε διπλή φορολογία, στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και πρόσθετο κόστος για τις επιχειρήσεις. Από την άποψη αυτή, η επιτροπολογία είναι η από μακρόν τυποποιημένη προσέγγιση που χρησιμοποιείται στο δίκαιο της ΕΕ για τη διευκόλυνση της καθιέρωσης των εν λόγω κοινών ερμηνειών. Αξίζει να σημειωθεί ότι στον τομέα της έμμεσης φορολογίας χρησιμοποιούνται ήδη τυποποιημένες διαδικασίες επιτροπολογίας για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

³ Αποφάσεις της 4ης Μαΐου 2017, *Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου*, C-274/15, EU:C:2017:333· της 21ης Σεπτεμβρίου 2017, *DNB Banka*, C-326/15, EU:C:2017:719· της 21ης Σεπτεμβρίου 2017, *Aniva*, C-605/15, EU:C:2017:718· και της 21ης Σεπτεμβρίου 2017, *Επιτροπή κατά Γερμανίας*, C-616/15, EU:C:2017:721.

⁴ Απόφαση του ΔΕΕ της 17ης Σεπτεμβρίου 2014, *Skandia America*, C-7/13, ECLI:EU:C:2014:2225.

⁵ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο – Σχέδιο δράσης για δίκαιη και απλή φορολόγηση που στηρίζει τη στρατηγική ανάκαμψης, COM(2020) 312 final, 15.7.2020.

-Τρίτον, το Συμβούλιο διατηρεί τις εκτελεστικές του αρμοδιότητες στον βαθμό που αυτές δεν εμπίπτουν στο αυστηρά καθορισμένο πεδίο εξουσιοδότησης της Επιτροπής και, ιδίως, σε ουσιαστικά θέματα ιδιαίτερα ευαίσθητα για τα κράτη μέλη.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 113 της ΣΛΕΕ. Το εν λόγω άρθρο προβλέπει ότι το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδει διατάξεις για την εναρμόνιση των κανόνων των κρατών μελών στον τομέα της έμμεσης φορολογίας.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας, καθώς το κύριο πρόβλημα που έχει εντοπιστεί είναι ακριβώς η μη εναρμονισμένη εφαρμογή από τα κράτη μέλη εννοιών που περιέχονται στην οδηγία ΦΠΑ, γεγονός το οποίο με τη σειρά του μπορεί να οδηγήσει σε διπλή φορολογία ή μη φορολόγηση, ιδίως σε διασυννοριακές καταστάσεις. Δεν είναι δυνατόν τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα αυτά μόνα τους. Το γεγονός ότι ανατίθενται ορισμένες εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή θα καταστήσει δυνατή την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση καταστάσεων που είναι αποτέλεσμα διαφορών στην ερμηνεία και δημιουργούν προβλήματα στους εμπόρους. Ως προς το θέμα αυτό, η Επιτροπή θα επικουρείται από επιτροπή η οποία θα αποτελείται από εμπειρογνώμονες στον τομέα του ΦΠΑ από τις φορολογικές διοικήσεις των κρατών μελών και, ως εκ τούτου, θα είναι σε θέση να αντιμετωπίζει με συνέπεια και ταχύτητα τα προβλήματα.

• Αναλογικότητα

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας δεδομένου ότι δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών, ιδίως την ομαλή λειτουργία της ενιαίας αγοράς, η οποία σήμερα παρακωλύεται από την αποκλίνουσα ερμηνεία και εφαρμογή των εννοιών για τον ΦΠΑ από τα κράτη μέλη.

• Επιλογή της νομικής πράξης

Προτείνεται η έκδοση οδηγίας ενόψει της αναθεώρησης της οδηγίας για τον ΦΠΑ.

3. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η παρούσα πρόταση δεν έχει καμία αρνητική επίπτωση στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

4. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης

Ο προτεινόμενος ρόλος της Επιτροπής, επικουρούμενης από επιτροπή, θα πρέπει να επικεντρώνεται σε ορισμένους τομείς όπου απαιτείται ομοιόμορφη εφαρμογή των εννοιών στη νομοθεσία της ΕΕ για τον ΦΠΑ. Ελλείψει τέτοιας ομοιόμορφης εφαρμογής, θα εξακολουθούν να υπάρχουν προβλήματα όπως η διπλή φορολογία ή η μη φορολόγηση.

A) Εκτελεστικές αρμοδιότητες που ανατίθενται στην Επιτροπή και το Συμβούλιο: νέο άρθρο 397α της οδηγίας ΦΠΑ, σε συνδυασμό με το νέο άρθρο 397 αυτής

i) πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 397α, σε συνδυασμό με το δεύτερο εδάφιο της εν λόγω διάταξης και με το άρθρο 397

Το άρθρο 291 ΣΛΕΕ προβλέπει, κατά γενικό κανόνα, ότι «όταν απαιτούνται ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των νομικά δεσμευτικών πράξεων της Ένωσης», οι πράξεις αυτές αναθέτουν, κατά γενικό κανόνα, εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή ή, σε ειδικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες, στο Συμβούλιο. Το ΔΕΕ υποστηρίζει με συνέπεια ότι οι έννοιες και οι ιδέες που χρησιμοποιούνται σε όλη την οδηγία ΦΠΑ αποτελούν, εκτός από τις πολύ λίγες περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ορισμός τους επαφίεται ρητά από την ίδια την οδηγία στα κράτη μέλη, έννοιες και ιδέες του ενωσιακού δικαίου που απαιτούν ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή⁶.

Οι όροι της οδηγίας ΦΠΑ για τους οποίους η εν λόγω οδηγία περιέχει «ρητή παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών για τον προσδιορισμό της έννοιας και του περιεχομένου (τους)» είναι λιγοστοί. Μπορούν ενδεικτικά να αναφερθούν οι έννοιες του «γηπέδου προς οικοδόμηση» και του «συνεχόμενου με τα ακίνητα εδάφους» (άρθρο 12), των «αμοιβαίων κεφαλαίων» [άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)] και των «πράξεων παροχής καταλύματος» [άρθρο 135 παράγραφος 2 στοιχείο α)]. Οι περισσότεροι άλλοι όροι και έννοιες που χρησιμοποιούνται στην οδηγία χρειάζονται, σύμφωνα με το ΔΕΕ, ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή η οποία, όπως ορίζεται στο άρθρο 291 ΣΛΕΕ, θα πρέπει να θεσπίζεται μέσω εκτελεστικών μέτρων.

Η ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή περιορίζεται στον προσδιορισμό της σημασίας ορισμένων διατάξεων της οδηγίας ΦΠΑ. Το Συμβούλιο, με τη σειρά του, διατηρεί τις εκτελεστικές του αρμοδιότητες πέραν της καθορισμένης αυτής εξουσιοδότησης της Επιτροπής. Ειδικότερα, όποια εκτελεστικά μέτρα δεν αποσκοπούν στον προσδιορισμό της έννοιας των όρων που αναφέρονται στο άρθρο 397α παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, θα εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου. Περαιτέρω, τα όποια εκτελεστικά μέτρα σχετικά με τις διατάξεις του τίτλου Ι («Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής»), του τίτλου VIII («Συντελεστές») και του τίτλου XIII («Παρεκκλίσεις») της οδηγίας ΦΠΑ, οι οποίες είναι στο σύνολό τους ιδιαίτερα ευαίσθητες για τα κράτη μέλη, εμπίπτουν στις εκτελεστικές αρμοδιότητες του Συμβουλίου. Τέλος, εναπόκειται στα κράτη μέλη να εγκρίνουν τους σχετικούς κανόνες σχετικά με τα σημεία που εξαιρούνται ρητά από τις εκτελεστικές αρμοδιότητες της Επιτροπής στο άρθρο 397α παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

ii) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος III της οδηγίας ΦΠΑ αφορά τους υποκείμενους στον φόρο. Ορισμένες διατάξεις στον παρόντα τίτλο απαιτούν ομοιόμορφη ερμηνεία, δεδομένου ότι η έννοια των όρων που χρησιμοποιούνται σε αυτόν δεν έχει ανατεθεί από την οδηγία ΦΠΑ στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, όπως, για παράδειγμα, η έννοια της «ευκαιριακής παράδοσης» (άρθρο 9 παράγραφος 2) ή η έννοια των «πανηγύρεων και εκθέσεων εμπορικού χαρακτήρα» [κατηγορία (8) στο παράρτημα I].

Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία, μέσω εκτελεστικών πράξεων, ώστε:

⁶ Βλέπε, μεταξύ άλλων, την απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2003, *Zita Modes*, C-497/01, ECLI:EU:C:2003:644, σκέψεις 34 έως 36.

- να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ή να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, των δυνατοτήτων που εκχωρούνται από την οδηγία ΦΠΑ στα κράτη μέλη σε σχέση με τις ομάδες ΦΠΑ (άρθρο 11)· τους περιστασιακά υποκείμενους στον φόρο, τα εναλλακτικά κριτήρια ως προς το κριτήριο της πρώτης εγκατάστασης σε κτίρια και την έννοια του «συνεχόμενου με τα ακίνητα εδάφους» (άρθρο 12), αλλά και τις απαλλασσόμενες δραστηριότητες που πρέπει να αντιμετωπίζονται ως δραστηριότητες δημόσιας αρχής (άρθρο 13 παράγραφος 2)·
- να καθορίσει τον ορισμό του «γηπέδου προς οικοδόμηση», δεδομένου ότι η οδηγία κάνει ρητή αναφορά στον ορισμό του μέσω της εθνικής νομοθεσίας (άρθρο 12 παράγραφος 3).

iii) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος IV της οδηγίας ΦΠΑ αφορά τις φορολογητέες πράξεις. Είναι σαφές ότι οι έννοιες που χρησιμοποιούνται στις διατάξεις του παρόντος τίτλου χρειάζονται ομοιόμορφη εφαρμογή, όπως, για παράδειγμα, η έννοια του «ενσώματου αγαθού» (άρθρο 14 παράγραφος 1), του «αγαθού της επιχείρησης» (άρθρο 17 παράγραφος 1) και της «άφιξης» (άρθρο 17α παράγραφος 4). Ωστόσο, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να δικαιούται, μέσω εκτελεστικών μέτρων, να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ή να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, οποιασδήποτε από τις δυνατότητες που ανατίθενται στα κράτη μέλη στον εν λόγω τίτλο. Οι δυνατότητες αυτές αφορούν την έννοια της «παράδοσης αγαθών» (άρθρο 14 παράγραφος 3, άρθρο 15 παράγραφος 2, άρθρα 18 και 19), αλλά και την έννοια της παροχής υπηρεσιών (άρθρο 26 παράγραφος 2 και άρθρα 27 και 29).

iv) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος V της οδηγίας ΦΠΑ αφορά τον τόπο των φορολογητέων πράξεων. Εδώ είναι προφανής η ανάγκη ομοιόμορφης εφαρμογής των διατάξεων, εφόσον οι αποκλίνουσες ερμηνείες από τα κράτη μέλη των όρων που χρησιμοποιούνται στον παρόντα τίτλο θα οδηγήσουν πιθανότατα σε περιπτώσεις διπλής φορολογίας ή μη φορολόγησης. Έτσι, για παράδειγμα, οι έννοιες της «μεταφοράς ή αποστολής από ή για λογαριασμό» του προμηθευτή (άρθρα 32 και 33), της «συναρμολόγησης ή εγκατάστασης» (άρθρο 36), του «πρώτου προμηθευτή» και του «τελευταίου πελάτη» (άρθρο 36α), των «ακίνητων αγαθών» (άρθρο 47) και των «υπηρεσιών εστίασης» (άρθρο 55) απαιτούν ομοιόμορφη εφαρμογή σε ολόκληρη την Ένωση.

Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία μέσω εκτελεστικών μέτρων ώστε να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ή να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, των δυνατοτήτων που εκχωρούνται στα κράτη μέλη στον εν λόγω τίτλο (όπως, για παράδειγμα, τις δυνατότητες που αφορούν την «πραγματική χρησιμοποίηση και εκμετάλλευση» σε σχέση με τον τόπο παροχής ορισμένων υπηρεσιών).

v) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο δ), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος VI αφορά τη γενεσιουργό αιτία και το απαιτητό του ΦΠΑ. Οι διατάξεις που χρησιμοποιούνται στον παρόντα τίτλο χρειάζονται ομοιόμορφη εφαρμογή, για παράδειγμα οι έννοιες των «τμηματικών καταβολών έναντι λογαριασμού», των «διαδοχικών πληρωμών» ή των «παραδόσεων αγαθών που πραγματοποιούνται συνεχώς» (άρθρο 64), αλλά και οι έννοιες των «προκαταβολών» και του «χρόνου της είσπραξης» (άρθρο 65). Ωστόσο, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία ώστε να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ή να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, της δυνατότητας που αφορά το απαιτητό του ΦΠΑ για παραδόσεις αγαθών που πραγματοποιούνται συνεχώς (άρθρο 64 παράγραφος 2

τρίτο εδάφιο). Το ίδιο ισχύει και για τις παρεκκλίσεις που επιτρέπονται στα κράτη μέλη σχετικά με το απαιτητό του φόρου για ορισμένες πράξεις ή ορισμένες κατηγορίες υποκειμένων στον φόρο (άρθρο 66).

vi) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο ε), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος VII της οδηγίας ΦΠΑ αφορά τη βάση επιβολής του ΦΠΑ. Οι διατάξεις που χρησιμοποιούνται στον παρόντα τίτλο χρειάζονται ομοιόμορφη εφαρμογή: για παράδειγμα, οι έννοιες του «σταδίου εμπορίας», της «τιμής αγοράς» ή του «κόστους των αγαθών» (άρθρο 72)· της «αντιπαροχής» και των «επιδοτήσεων που συνδέονται άμεσα με την τιμή των παραδόσεων αγαθών» (άρθρο 73)· των «τελών, δικαιωμάτων, εισφορών και φόρων» και των «παρεπόμενων εξόδων» (άρθρο 78), και των «εκπτώσεων και επιστροφών τιμήματος» ή του «μεταβατικού λογαριασμού» (άρθρο 79). Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία, μέσω εκτελεστικών μέτρων, ούτε να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ούτε να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, οποιασδήποτε από τις δυνατότητες που ανατίθενται στα κράτη μέλη στον εν λόγω τίτλο. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να καθορίζει τους όρους και τους κανόνες σχετικά με την τροποποίηση της βάσης επιβολής του φόρου (άρθρο 90 παράγραφος 1) ή την ισοτιμία (άρθρο 91 παράγραφος 2).

vii) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο στ), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος IX της οδηγίας ΦΠΑ αφορά τις απαλλαγές. Η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία μέσω εκτελεστικών μέτρων ώστε:

- να καθορίσει τους ορισμούς, τις αναγνωρίσεις και τις εγκρίσεις που ανατίθενται στα κράτη μέλη στο άρθρο 132 παράγραφος 1 [όπως τον ορισμό των «ιατρικών και παραϊατρικών επαγγελματιών» στο άρθρο 132 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή την αναγνώριση οργανισμού ως «κοινωνικού χαρακτήρα» στο στοιχείο ζ) της ίδιας διάταξης]·
- να ορίσει την έννοια των «αμοιβαίων κεφαλαίων» [άρθρο 135 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)] και να καθορίσει τους όρους και τους περιορισμούς για την εξαίρεση όσον αφορά τα στοιχήματα, λαχεία και λοιπά τυχερά παιχνίδια [παράγραφος 1 στοιχείο θ) της ίδιας διάταξης]·
- να καθορίσει τους περιορισμούς όσον αφορά τις απαλλαγές ορισμένων πράξεων που εξομοιώνονται με εξαγωγές, τους οποίους η οδηγία αναθέτει στο κράτος μέλος υποδοχής (άρθρο 151).

Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ή να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, οποιασδήποτε από τις δυνατότητες που ανατίθενται στα κράτη μέλη στον εν λόγω τίτλο. Ως παράδειγμα μπορούμε να αναφέρουμε στο σημείο αυτό τις δυνατότητες σχετικά με τις απαλλαγές αθλητικών και πολιτιστικών υπηρεσιών (άρθρο 133 δεύτερο εδάφιο), εξαιρέσεις από την απαλλαγή πάσης φύσεως μισθώσεων ακινήτων (άρθρο 135 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο) και το δικαίωμα επιλογής φορολόγησης (άρθρο 137) ή την απόφαση εφαρμογής οποιασδήποτε από τις απαλλαγές πράξεων που συνδέονται με τη διεθνή διακίνηση αγαθών (κεφάλαιο 10 του εν λόγω τίτλου).

viii) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο ζ), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος X της οδηγίας ΦΠΑ αφορά τις εκπτώσεις. Η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ή να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, των δυνατοτήτων που ανατίθενται στα κράτη μέλη στον εν λόγω τίτλο: για παράδειγμα, όσον αφορά τις δυνατότητες σχετικά με την αναλογία έκπτωσης (άρθρο 173

παράγραφος 2)· τους περιορισμούς του δικαιώματος έκπτωσης (στα άρθρα 176 και 177) ή τον τρόπο άσκησης του δικαιώματος έκπτωσης (στα άρθρα 180 και 181).

ix) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο η), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος XI και το παράρτημα VI της οδηγίας ΦΠΑ αφορούν τις υποχρεώσεις ΦΠΑ. Για παράδειγμα, η Επιτροπή έχει την εξουσία να καθορίζει, μέσω εκτελεστικών μέτρων, την έννοια της «παρέμβασης» (άρθρο 192α), τις έννοιες των «κατασκευαστικών υπηρεσιών» ή των «υπηρεσιών κατεδάφισης» (άρθρο 199) ή την έννοια του «φορολογικού αντιπροσώπου» (άρθρο 204). Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ή να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, των δυνατοτήτων στις εν λόγω διατάξεις, ήτοι της δυνατότητας επιβολής αντιστροφής της επιβάρυνσης (άρθρο 194 ή 199) ή της δυνατότητας να επιτρέπεται στον υποκείμενο στον φόρο να ορίσει φορολογικό αντιπρόσωπο. Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν μπορεί να ορίσει τον «αριθμό φορολογικής εγγραφής» (άρθρο 239), δεδομένου ότι ο ορισμός αυτός ανατίθεται άμεσα από την οδηγία ΦΠΑ στα κράτη μέλη.

x) παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο θ), σε σχέση με το δεύτερο εδάφιο

Ο τίτλος XII της οδηγίας ΦΠΑ αφορά τα ειδικά καθεστάτα του φόρου. Η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία να κάνει χρήση εξ ονόματος κράτους μέλους, ή να αποτρέπει τη χρήση εκ μέρους κράτους μέλους, οποιασδήποτε από τις δυνατότητες που ανατίθενται στα κράτη μέλη στον εν λόγω τίτλο, δηλαδή στα άρθρα 281, 284, 285, 286, 287, 296, 301, 303, 318, 326, 330, 333, 342, 344, 349, 352, 366, 367, 369δ, 369η και 369θ. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία να καθορίσει τις διαδικασίες έκπτωσης ή επιστροφής του ΦΠΑ που ανατίθενται στα κράτη μέλη στο άρθρο 303 σχετικά με το ειδικό καθεστώς αγροτών. Περαιτέρω, η Επιτροπή δεν θα πρέπει να έχει την εξουσία να καθορίσει τους κανόνες οι οποίοι αναφέρονται σε σχέση με τη χρήση των δυνατοτήτων των άρθρων 316 και 324 που αφορούν το ειδικό καθεστώς των υποκείμενων στον φόρο μεταπωλητών.

xi) παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 291 της ΣΛΕΕ «το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας, μέσω κανονισμών, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία θεσπίζουν εκ των προτέρων γενικούς κανόνες και αρχές σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή». Αυτό έπραξαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μέσω του «κανονισμού για την επιτροπολογία» που εγκρίθηκε τον Φεβρουάριο του 2011⁷.

Αν και κατ' αρχήν θα ήταν νομικά εφικτό για τον νομοθέτη να αναθέσει εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή χωρίς να απαιτείται έλεγχος από τα κράτη μέλη⁸, η πρόταση δεν ενστερνίζεται αυτήν την επιλογή. Αντίθετα, θεσπίζεται μηχανισμός ελέγχου που ανατίθεται σε επιτροπή. Αυτό σημαίνει ότι, κατά την άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της, η Επιτροπή δεν μπορεί να ενεργεί μόνη της εφόσον η εν λόγω άσκηση σε κάθε περίπτωση απαιτεί τη θετική γνώμη της επιτροπής. Σε αυτό το πλαίσιο, ισχύουν οι κανόνες του κανονισμού για την επιτροπολογία σχετικά με τη διαδικασία εξέτασης.

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή, ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

⁸ Βλέπε αιτιολογική σκέψη (6) και άρθρο 1 του κανονισμού για την επιτροπολογία.

xii) παράγραφος 2

Οι κανόνες που θέσπισε το Συμβούλιο και περιλαμβάνονται επί του παρόντος στον εκτελεστικό κανονισμό ΦΠΑ παραμένουν σε ισχύ παρά την ανάθεση ορισμένων εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή. Παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή, επικουρούμενη από επιτροπή, θα είναι σε θέση, πάντοτε εντός του καθορισμένου πεδίου της εξουσιοδότησής της, να εγκρίνει μελλοντικούς κανόνες που ενδεχομένως θα έχουν το ίδιο πεδίο εφαρμογής με τις ισχύουσες διατάξεις του εκτελεστικού κανονισμού ΦΠΑ, σε μια τέτοια περίπτωση οι εν λόγω κανόνες θα πρέπει να διαγράφονται από το Συμβούλιο.

B) Η νέα επιτροπή: Άρθρο 398α της οδηγίας ΦΠΑ

Η ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή στην παρούσα πρόταση δεν συνεπάγεται σε καμία περίπτωση έλλειψη ελέγχου από τα κράτη μέλη όσον αφορά την άσκηση των εν λόγω εξουσιών από την Επιτροπή. Οι κανόνες και οι γενικές αρχές σχετικά με τους μηχανισμούς ελέγχου από τα κράτη μέλη κατά την άσκηση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων της Επιτροπής καθορίζονται στο παράγωγο δίκαιο, δηλαδή στον κανονισμό για την επιτροπολογία. Στα φορολογικά θέματα, η «διαδικασία εξέτασης» που ορίζεται στο άρθρο 5 του κανονισμού για την επιτροπολογία (δεν υπάρχει δυνατότητα εφαρμογής στον τομέα της φορολογίας της «συμβουλευτικής διαδικασίας» που αναφέρεται στο άρθρο 4) διασφαλίζει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να προβεί σε καμία ενέργεια χωρίς τη συμφωνία των κρατών μελών στη νέα επιτροπή. Μόνο σε περίπτωση θετικής γνωμοδότησης της επιτροπής, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να εγκρίνει το εκτελεστικό μέτρο· αντιθέτως, τόσο σε περιπτώσεις αρνητικής γνωμοδότησης όσο και μη διατύπωσης γνώμης εκ μέρους της επιτροπής, η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να εκδώσει τη σχετική εκτελεστική πράξη.

Οι διατάξεις για τη σύνθεση και τον πρόεδρο της επιτροπής καθορίζονται απευθείας στο άρθρο 3 του κανονισμού για την επιτροπολογία. Η επιτροπή ΦΠΑ διατηρεί τον ρόλο της ως όργανο αρμόδιο για την εξέταση των διαβουλεύσεων που προβλέπονται από την οδηγία ΦΠΑ. Αναφορά στις διαβουλεύσεις αυτές γίνεται στα άρθρα 11, 27, 102, 155, 164, 167, 177, 191, 238, 281, 318 και 352. Περαιτέρω, η Επιτροπή ΦΠΑ θα πρέπει επίσης να μπορεί να εξετάζει τυχόν άλλα θέματα σχετικά με την εφαρμογή των ενωσιακών διατάξεων για τον ΦΠΑ, όμως σε αυτούς τους τομείς θα έχει την εξουσία να εκδίδει μόνο μη δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές, όπως συμβαίνει σήμερα.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά την ανάθεση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή για τον προσδιορισμό της έννοιας των όρων που χρησιμοποιούνται σε ορισμένες διατάξεις της εν λόγω οδηγίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 113,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁰,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Προκειμένου να διασφαλίζεται η ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης και να τηρείται η αρχή της ισότητας, οι όροι που χρησιμοποιούνται στις διατάξεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου¹¹ και δεν επιτρέπουν ρητά στα κράτη μέλη να καθορίζουν τη σημασία και το πεδίο εφαρμογής τους, χρειάζονται ομοιόμορφη ερμηνεία σε ολόκληρη την Ένωση.
- (2) Η αποκλίνουσα ερμηνεία των όρων που χρησιμοποιούνται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ ενδέχεται να οδηγήσει σε περιπτώσεις διπλής φορολογίας και να συνεπάγεται νομική αβεβαιότητα, πρόσθετο κόστος για τις επιχειρήσεις και στρέβλωση του ανταγωνισμού. Η ομοιόμορφη ερμηνεία αυτών των όρων σε επίπεδο Ένωσης είναι επίσης απαραίτητη για τη διευκόλυνση της εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/ΕΚ από τις φορολογικές διοικήσεις και τις επιχειρήσεις.
- (3) Το άρθρο 291 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι, όταν απαιτούνται ενιαίοι όροι για την εφαρμογή νομικά δεσμευτικών πράξεων της Ένωσης, οι πράξεις αυτές πρέπει να αναθέτουν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή ή, σε δεόντως αιτιολογημένες ειδικές περιπτώσεις, στο Συμβούλιο.
- (4) Προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας λήψης αποφάσεων στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) και να προωθηθεί μια πιο ομοιόμορφη εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας περί ΦΠΑ, πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για τον προσδιορισμό της σημασίας ορισμένων όρων που χρησιμοποιούνται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ.

⁹ ΕΕ C της , σ. .

¹⁰ ΕΕ C της , σ. .

¹¹ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12. 2006, σ. 1.).

- (5) Οι εκτελεστικές αρμοδιότητες που ανατίθενται στην Επιτροπή δεν θα πρέπει να υπονομεύουν τη διακριτική ευχέρεια που επαφίεται στα κράτη μέλη προς θέσπιση των μέτρων εθνικού δικαίου που είναι αναγκαία για την εφαρμογή ορισμένων από τις διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK. Είναι, επομένως, απαραίτητο να διευκρινιστεί αναλόγως το πεδίο εφαρμογής των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.
- (6) Οι εκτελεστικές αρμοδιότητες σε δεόντως αιτιολογημένες ειδικές περιπτώσεις που αφορούν ουσιαστικά θέματα, ιδιαίτερα ευαίσθητα για τα κράτη μέλη, θα πρέπει να ανατίθενται στο Συμβούλιο. Αυτό ισχύει ιδίως όσον αφορά τυχόν εκτελεστικά μέτρα που ενδέχεται να απαιτηθούν σχετικά με τις διατάξεις του τίτλου I («Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής»), του τίτλου VIII («Συντελεστές») και του τίτλου XIII («Παρεκκλίσεις») της οδηγίας ΦΠΑ.
- (7) Προκειμένου να διασφαλιστούν ομοιόμορφες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της οδηγίας 2006/112/EK, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά τον προσδιορισμό της έννοιας των όρων που χρησιμοποιούνται σε ορισμένες διατάξεις της εν λόγω οδηγίας. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹².
- (8) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η διασφάλιση μιας πιο ομοιόμορφης εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας για τον ΦΠΑ, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (9) Συνεπώς, η οδηγία 2006/112/EK θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2006/112/EK τροποποιείται ως εξής:

- (1) Το άρθρο 397 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 397

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να εγκρίνει:

α) τυχόν αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των διατάξεων των τίτλων I, VIII, XIII και των παραρτημάτων III, IV, V και X της παρούσας οδηγίας·

β) τυχόν αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή των διατάξεων των τίτλων και των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας που δεν αναφέρονται στο στοιχείο α), εφόσον τα μέτρα αυτά δεν συνεπάγονται προσδιορισμό της έννοιας των όρων που χρησιμοποιούνται σε αυτήν.

¹² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

(2) στο κεφάλαιο 1 του τίτλου XIV, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 397α:

«Άρθρο 397α

1. Η Επιτροπή μπορεί, μέσω εκτελεστικών πράξεων, να προσδιορίσει την έννοια των όρων που χρησιμοποιούνται στις ακόλουθες διατάξεις:

- α) όσον αφορά τους υποκείμενους στον φόρο για σκοπούς ΦΠΑ, τις διατάξεις του τίτλου III και του παραρτήματος I·
- β) όσον αφορά τις υποκείμενες σε φόρο πράξεις για σκοπούς ΦΠΑ, τις διατάξεις του τίτλου IV·
- γ) όσον αφορά τον τόπο των υποκείμενων σε φόρο πράξεων, τις διατάξεις του τίτλου V και του παραρτήματος II·
- δ) όσον αφορά τη γενεσιουργό αιτία και το απαιτητό του φόρου, τις διατάξεις του τίτλου VI·
- ε) όσον αφορά τη βάση επιβολής του ΦΠΑ, τις διατάξεις του τίτλου VII·
- στ) όσον αφορά τις απαλλαγές από τον ΦΠΑ, τις διατάξεις του τίτλου IX·
- ζ) όσον αφορά τις εκπτώσεις ΦΠΑ, τις διατάξεις του τίτλου X·
- η) όσον αφορά τις υποχρεώσεις των υποκειμένων στον φόρο και ορισμένων προσώπων μη υποκειμένων στον φόρο, τις διατάξεις του τίτλου XI και του παραρτήματος VI·
- θ) όσον αφορά τα ειδικά καθεστώτα του φόρου, τις διατάξεις του τίτλου XII και των παραρτημάτων VII, VIII και IX.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες διατάξεις:

- α) διατάξεις που επιτρέπουν στα κράτη μέλη να κάνουν χρήση δυνατότητας, όσον αφορά την απόφαση χρήσης αυτής της δυνατότητας·
- β) διατάξεις που περιέχουν ρητή αναφορά σε όρους τους οποίους καθορίζουν τα κράτη μέλη, όσον αφορά τον προσδιορισμό της έννοιας αυτών των όρων·
- γ) διατάξεις με βάση τις οποίες όροι, διαδικασίες και κανόνες καθορίζονται από τα κράτη μέλη, όσον αφορά τους εν λόγω όρους, διαδικασίες και κανόνες·
- δ) διατάξεις σχετικά με διαδικασίες αναγνώρισεων και εγκρίσεων που χορηγούν τα κράτη μέλη, όσον αφορά τις εν λόγω διαδικασίες·
- ε) διατάξεις σχετικά με τον αριθμό φορολογικού μητρώου στο άρθρο 239.

Οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 398α παράγραφος 2.

2. Όταν οι διατάξεις των εκτελεστικών πράξεων της Επιτροπής που εγκρίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έχουν το ίδιο πεδίο εφαρμογής με τις διατάξεις εκτελεστικών μέτρων που θεσπίζει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 397 της παρούσας οδηγίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία (ΕΕ) 2020/285* του Συμβουλίου, το Συμβούλιο διαγράφει τις σχετικές διατάξεις στα εκτελεστικά μέτρα του.

* Οδηγία (ΕΕ) 2020/285 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2020, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά το ειδικό καθεστώς για τις μικρές επιχειρήσεις και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 904/2010 όσον αφορά τη διοικητική συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών με σκοπό την παρακολούθηση της ορθής εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος για τις μικρές επιχειρήσεις (ΕΕ L 62 της 2.3.2020, σ. 13).

(3) στον τίτλο XIV, ο τίτλος του κεφαλαίου 2 αντικαθίσταται από τον ακόλουθο τίτλο:

*«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2
Επιτροπές»*

(4) στο κεφάλαιο 2 του τίτλου XIV, παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 398α:

«Άρθρο 398α

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011. »

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*